

Ouders komen in actie als de enige basisschool van het dorp dreigt te sluiten

Dorp zonder school is te zien op NPO 2 en NPO Start/Plus

© BNNVARA / CoBO/Gids, Robin Phoelich, 20 augustus 2024

In menig dorp vormt de basisschool het hart van het gemeenschapsleven. Wat blijft daarvan over als de school moet sluiten?

Basisschool de Driehoek in Griendtsveen, ergens op de grens tussen Limburg en Noord-Brabant, moet sluiten. Het dorp telt 535 inwoners en op de Driehoek zitten nog maar 41 leerlingen. In de afgelopen jaren zien we dit door heel Nederland gebeuren: basisscholen met te lage leerlingenaantallen zouden niet efficiënt en in het beste belang van de kinderen zijn.

De ouders van de leerlingen van de Driehoek besluiten onmiddellijk in actie te komen wanneer zij horen dat de school gaat sluiten. De sluiting van de Driehoek zou inhouden dat de kinderen voortaan zeven kilometer moeten afleggen om naar school te gaan. De ouders zijn ook bang dat met de sluiting van de school het dorpsleven verdwijnt. Griendtsveen, zo blijkt uit de korte documentaire *Dorp zonder school*, is een bijzondere plek. 'Ik denk ook wel dat je teruggaat in de tijd. Geïsoleerd, alle wegen zijn hobbelwegen,' aldus Anne-Will, ouder en lid van de dorpsraad.

Dorp zonder school komt uit de koker van Ellis Smulders, documentaire maker, presentator en regisseur. Haar eerdere documentaire *De wilde weldoener* focust op een geschil tussen de gemeente Breda en Rino Driessen, huurder van een pand waar hij dagbesteding voor licht verstandelijk beperkte jongens organiseert.

© BNNVARA / CoBO/Gids

Dorp zonder school start met het beeld van een kringgesprek op de Driehoek waarbij de leraar vrolijk gitaar speelt met de kinderen. Dit is een van de voordelen van een kleine, intieme school, waarvoor in Dorp zonder school veel aandacht is. Juist het feit dat de populatie van de school te klein is, wordt door het bestuur aangevoerd als de voornaamste reden voor sluiting: de kinderen zouden niet profiteren van de kleinschaligheid, maar diverse contacten missen. Docent Robert vermoedt dat het besluit eerder samenhangt met (financiële) efficiëntie. De ouders en docenten van de Driehoek delen de didactische visie dat klein beter is voor de leerlingen. 'Ik denk dat je hier goud in handen hebt,' zegt Anne-Will.

De ouders besluiten een stichting op te richten en zelf de school te gaan besturen. Op deze manier weten ze de school open te houden. Deze strijdvaardigheid en bereidwilligheid maakt hen uniek. 'We zijn eigenlijk een klein Gallië. Wij tegen de boze buitenwereld.'

De school bloeit op en de documentaire vervalt enigszins in een eenduidige focus op de charme van het dorp ('het is net alsof je een schilderij in fietst,' aldus Robert). Vanaf het moment dat de toekomst van de Driehoek is veiliggesteld, zakt de spanning weg in Dorp zonder school. Wel zien we dat het kersverse bestuur worstelt met de dagelijkse gang van zaken.